Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 146 JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, AUGUST 1, 1997 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 1-го СЕРПНЯ 1997 р. Ч. 146 РІК CIV.

Л. КУЧМА ПІДПИСАВ ЗАКОН ПРО БЮДЖЕТ НА 1997 РІК

Київ(Р.Р.). — Заступник голови Адміністрації Президента Анатолій Гальчинський повідомив на пресовій конференції, що Президент України Леонід Кучма підписав закон про державний бюджет України на 1997 рік, не зважаючи на те, що бюджет дуже слабий.

За словами Гальчинського, Президент керувався чотирма основними причинами: політичним напруженням у суспільстві, затримкою з прийняттям місцевих бюджетів, необхідністю негайно розв'язати низку соціяльних питань і необхідністю виконання програми зовнішніх позик.

Підписавши закон про державний бюджет, Президент все ж надіслав 14 своїх заувважень до цього закону на розгляд у парляменті України, а на введення в дію цього закону застосував вето, у зв'язку з „порушенням Конституції України" в питаннях запровадження податку на землю і деяких інших платень „заднім числом", а саме, з 1-го січня 1997 року, а не з 1-го липня 1997 року.

Президент заборонив збільшення дефіциту

Київ. — Президент Леонід Кучма наклав вето на ухвалений Верховною Радою закон, який збільшив би дефіцит державного бюджету для того, щоб побудувати завод для очищення залізної руди, повідомило 30-го липня агентство Ройтерс, покликаючись на керівника Адміністрації Президента Євгена Кушнарьова.

Як відомо, 18-го липня парлямент проголосував за те, щоб збільшити дефіцит бюджету на 0.1 відс., щоб завершити будівництво Криворізького гірничо-збагачувального заводу.

Бюджет на 1997 рік, прийнятий наприкінці червня із запізненням майже на півроку, визначає дефіцит у розмірі 5.7 відс. від валового національного продукту або 4 відс., згідно зі стандартами Міжнародного Валютного Фонду.

Цього тижня міністер фінансів Ігор Мітюков сказав, що його міністерство і Адміністрація Президента шукають інших джерел для фінансування побудови заводу. Будівництво цього підприємства почалося ще в совєтські часи, але було зупинено через брак фондів.

Український корабель зазнав лиха

Київ(Р. Р.). — У вівторок, 29-го липня, газета „Київскіє Ведомості", покликаючись на повідомлення пресової служби Міністерства з Надзвичайних Ситуацій, повідомила, що в Індійському океані зазнав лиха український вантажний корабель „Асканія Нова", який належить концернові „Укрморфлот". Корабель віз із Південно-Африканської Республіки до Японії 27,000 тонн солі та бобів.

Через пошкодження клапану для випуску і впуску заборотової води, вода залила машинний відділ і вивела з ладу головні джерела енергозабезпечення. Корабель заглибився у воду на 15 метрів, виникла загроза затоплення.

Сигнал тривоги „SOS", посланий з українського корабля, почули моряки Південно-Африканської Республіки і вислали на допомогу теплохід „Снов", а також рятівний буксир, який має доставити український корабель у порт Сарс для ремонту. На місце катастрофи південно-африканські моряки прибудуть лише 30-го липня.

Українські моряки тим часом перевели корабель на окреме енергозабезпечення і відпомповують воду, намагаючись не допустити до затоплення корабля.

Відзначають 90-річчя народження О. Теліги

Київ(Р. Р.). — У понеділок, 21-го липня, у 90-ту річницю від дня народження талановитої української письменниці, видатної громадської діячки, учасниці національно-визвольного руху Олени Теліги в Бабиному Ярі відбулася Панахида та врочисте покладання квітів на місці розстрілу поетеси, а в Музеї Літератури відбувся вечір жінки-героїні, присвячений О. Телізі, на якому дехто з присутніх відкрив для себе ім'я цієї видатної людини, яка своє коротке, але яскраве, насичене патріотичною діяльністю і боротьбою життя цілковито присвятила Україні. Воно скінчилося у 1942 році на 35-му році життя, коли гестапівці розстріляли її в Бабиному Ярі у Києві. Цю мужню жінку друзі не раз попереджували, що за нею стежить гестапо, але вона відважно ішла назустріч своїй героїчній, але трагічні долі.

Організаційний комітет, до якого увійшли голова Всеукраїнського жіночого товариства ім. О. Теліги Ольга Кобець, член проводу ОУН Павло Дорожинський, історик Г. Миронець, народна артистка України Галина Яблонська, секретар київської організації Спілки Письменників України Леонід Череватенко та поет Микола Семенюк, заініціював відкриття пропам'ятної таблиці на Десятинній вулиці, в будинку СПУ, яку очолювала О. Теліга і де її заарештували. Комітет зорганізував цілу низку інших імпрез для відзначення цього ювілею.

Вшанування пам'яті Олени Теліги та Олега Ольжича відбулося 13-го липня в Київському Будинку Офіцерів, а 16-го липня в Музеї Книги і Друкарства відкрито виставку, присвячену життю й діяльності О. Теліги та О. Ольжича. У Спілці Письменників України на 25-го вересня заплановано проведення конференції на тему „Олена Теліга: духове і громадське покликання жінки", підготовану Інститутом літератури НАН України та СПУ. У бібліотеці ім. О. Теліги відкрито книжкову та фотовиставку, у Київській фільгармонії 26-го вересня відбудеться заключний вечір, присвячений 90-річчю від дня народження О. Теліги.

СБУ судитиме газету за розголошення таємниці

Київ. — Служба Безпеки України порушила кримінальну справу проти газети „Політика", яка розголосила військову таємницю, опублікувавши матеріял про місця розміщення штабів військ ЗСА і НАТО в Туреччині, повідомила 29-го липня УНІАР.

У двох статтях під назвами „Шпигунський роман" і „Шпигунський роман-2" газета повідомила також про систему радіозв'язку штабів і коди.

Пресцентр СБУ заявив, що справу порушено під грифом „таємно" і коментарі будуть лише після суду. Проте редактор „Політики" Олег Ляшко вважає, що до суду не дійде, бо важко буде встановити осіб, які надали інформацію.

За словами О. Ляшка, газета заплатила за цю інформацію 500 дол., але людина, яка надала її, може заплатити дорожче — кількома роками свободи. За законом відповідатиме як часопис, так і його редактор. Міру покарання встановить суд, вважають представники Державного комітету України з питань державних секретів.

Подібні випадки із розголошення державної таємниці вже траплялися, але вирішення їх є проблематичним для експертів, яких в Україні трохи більше сотні, повідомило українське телебачення. Ситуацію ускладнює ще й те, що інформації, які вже ніякої таємниці не становлять, залишаються з грифом „таємно". Уряд випрацьовує новий варіянт закону про державну таємницю.

Повені в Европі оминули урожай в Україні

Київ. — Зерновим культурам України не загрожують повені в Центральній і Східній Европі, однак добрий урожай залежатиме від того, чи погода найближчими днями буде сухою і соняшною, повідомило 29-го липня агентство Ройтерс.

Експерт з сільського господарства Стефан фон Крамон Таубадель, член Німецької дорадчої групи з питань економічних реформ України, сказав, що 10 гарячих і соняшних днів буде достатньо, щоб зібрати заплановані 37 млн. тонн збіжжя. Гідрометеослужба заповідає наступного тижня соняшну погоду і місцями невеликі дощі.

Як відомо, Польща, Чехія і східня Німеччина зазнали найбільших в цьому столітті повеней, в результаті яких загинуло біля 100 осіб, а урожаєві завдано великої шкоди. Сильні дощі і виливи річок сталися також на Львівщині, однак в погорбованій місцевості, якою є область, традиційно не вирощують багато зернових культур.

Цього року збір урожаю почався в Україні пізно, бо поля були занадто мокрі від надмірних дощів. Таубадель сказав, що погода все ще становить небезпеку— для виходу комбайнів у поле потрібні соняшні дні. Крім того, за його словами, комбайнам можуть перешкодити бур'яни, які повиростали в результаті дощів. Більшість господарств в Україні користуються неефективною совєтською технікою.

Навіть якщо вдасться зібрати урожай швидко, Україні важко буде відразу доставити зерно на ринок, бо бракує відповідної інфраструктури, сказав німецький експерт. Це означає, що зерно може втратити свою якість в наслідок надмірної вологости. На багатьох елеваторах немає відповідних умов для сушення і зберігання зерна.

Головний агроном Львівщини Олександер Котяш сказав, що Україна, можливо, втратила 60,000 тонн зерна, переважно жита, в результаті виливу кількох річок області. О. Котяш, однак, зазначив, що пошкоджено невеликі ділянки і висловив надію, що дощів більше не буде.

Надмірні опади сприяють, однак, вирощуванню цукрових буряків. Цього року очікується зібрати 27 млн. тонн, що на три млн. тонн більше, ніж торік.

Президент Чечні клопочеться про члена УНА О. Білого

Київ(Р. Р.). — Згідно з повідомленням заступника голови УНСО Дмитра Корчинського, Президент Чеченської Республіки „Ічкерія" Аслан Масхадов звернувся з листом до Президента України Леоніда Кучми.

У листі А. Масхадов висловив подяку від імені чеченського народу українцям, які підтримали чеченський народ під час визвольної війни 1994–96 років і повідомив, що „за мужність і військову майстерність" орденом „Герой нації" нагороджено громадян України, членів УНА Олега Беркута-Челнова (посмертно) і Олександра Білого (Музичка), який перебуває під арештом у Лук'янівській в'язниці Києва.

О. Білого заарештовано 6-го лютого 1997 року за підозрою у влаштуванні бійки та нанесенні важких побоїв трьом особам. Однак, зазначив Д. Корчинський, що справу „зфабриковано на замовлення спецслужб сусідньої держави", оскільки О. Білий має алібі, а слідчі досі не встановили мотиву злочину.

Д. Корчинський також поінформував, що в Білорусі вже звільнено всіх членів УНА, засуджених за участь у квітні 1996 року в маніфестації, присвяченій 10-ій річниці катастрофи в Чорнобилі.

АЛЬМАНАХ УНС'98

Редакція „Свободи" приймає матеріяли до Альманаху УНСоюзу на 1998 рік, в якому припадають такі роковини, як 200-ліття появи „Енеїди" Івана Котляревського, 80-ліття проголошення Четвертого Універсалу в Києві, 150-річчя заснування Головної Руської Ради та інші. Статті на ці та інші теми редакція прийматиме до розгляду до 15-го вересня ц. р. — **Ред.**

Легальні імігранти знову діставатимуть допомогу

Вашінгтон. — Президент Билл Клінтон переконав законодавців в доцільності переглянути деякі точки закону 1966 року щодо велферу.

На конгресменів, окрім того, мали певний вплив декілька фактів самогубства імігрантів, які боялися залишитися без всяких соціяльних допомог. Взяти ці трагічні факти до уваги попросили конгресменів губернатори-республіканці.

Конгрес затвердив пропозицію Президента Клінтона щодо виділення в найближчі п'ять років 3. біл. дол. для сприяння у працевлаштуванні одержувачів велферу. Схвалено також ідею Б. Клінтона про податкові пільги для тих власників підприємств, які беруть до праці велферників. Працедавець зможе відрахувати від податків до 3,500 дол. з перших 10,000 дол. платні, виплаченої колишньому одержувачеві велферу.

Під час передвиборчої кампанії Б. Клінтон висловив намір створити до 2000 року мільйон нових місць праці для велферників. На думку Адміністрації, податкові пільги допоможуть досягнути цієї цілі.

Затверджена Конгресом бюджетна угода відновлює допомоги старшим і непрацездатним людям.

Президент Клінтон пропонував також повернути харчові картки тим, хто втратив їх згідно зі законом 1996 року, для чого було потрібно 4.8 блн. дол. Конгрес лише частинно прийняв цей проєкт, виділивши на ці потреби 1.5 блн. дол.

Вибухи в Єрусалимі ще більше загальмують мирний процес

Єрусалим, Ізраїль. — Двоє невідомих фанатиків-самогубців привели в дію бомби на переповненому людьми міському ринку. У вибухі загинуло 13 осіб і поранено понад 150.

Новий кривавий злочин унеможливив здійснення мирної ініціятиви Вашінгтону, спрямованої на відновлення переговорів між палестинською та ізраїльською владами.

Як повідомляє преса, терористи прийшли на ринок одягнутими в білі сорочки і чорні піджаки, нібито вони є ортодоксальні жиди. Керівники Палестинської автономії засудили терористичну акцію. Ясір Арафат в телефонічній розмові з прем'єр-міністром Беньяміном Нетаняґу висловив співчуття, однак ізраїльський лідер сказав, що слів співчуття для нього не досить — він вимагає застосувати рішучі заходи проти терористів та їхніх організацій.

У листівці, підписаній військовим крилом організації Гамас, ця екстремістична група взяла не себе відповідальність за обидва вибухи і запевнила, що буде продовжувати збройну боротьбу з жидами „аж до повної перемоги".

Президент З'єднаних Стейтів Америки Билл Клінтон, гостро засудивши новий злочин в Єрусалимі, закликав палестинців до „конкретних зусиль" в ділянці безпеки в регіоні. Б. Клінтон повідомив, що його спеціяльний дорадник Денніс Росс не приїде на Близький Схід, поки не закінчиться жалоба за вбитими під час вибухів.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

КРИМСЬКІ КОМУНІСТИ ВВАЖАЮТЬ, ЩО Л. КУЧМА ФОРМУЄ ВИБОРЧИЙ ШТАБ

СИМФЕРОПІЛЬ. — Коментуючи призначення Валерія Пустовойтенка на пост прем'єр-міністра України, керівник кримського відділу КПУ Леонід Грач сказав, що новий прем'єр мало що зможе зробити на цьому пості, оскільки йому бракує господарського досвіду. Отож, на думку Л. Грача, призначення В. Пустовойтенка ймовірно пов'язане з формуванням передвиборчого штабу і бажанням зміцнити матеріяльно перевиборну кампанію Президента України. А закінчиться все тим, вважає Л. Грач, що Пустовойтенка, можливо, „підставлять" восени, або на початку зими, коли треба буде відповідати за несплачені пенсії та заробітки.

ЦІКАВЛЯТЬСЯ РУХОМ

ЧЕРНІГІВ. — Тут у рамках двотижневої ознайомчої поїздки побували представники консервативної партії Великобританії Роберт Леслі і Марк Гіген. На запитання, чому вони найбільше цікавляться діяльністю Народного Руху України, гості відповіли, що статутові принципи Руху „практично тотожні з принципами британського консерватизму".

ЗАКОРДОННІ ІНВЕСТИЦІЇ

ОДЕСА. — Одеська область посіла друге місце після Києва щодо вкладення прямих інвестицій в економіку. В області зареєстровано понад 1,500 спільних підприємств, серед яких кожне п'яте є приватною власністю чужоземних юридичних або фізичних осіб. Як повідомив голова Одеського обласного управління зовнішніх економічних зв'язків Віктор Литовченко, головними інвесторами Одещини є фірми ЗСА, Чеської Республіки, Австрії, Норвеґії та Великобританії. Третину інвестицій спрямовано в торгівлю, п'яту частину — у розвиток транспорту, 15 відсотків — у промислове виробництво. Усього за 5 років в економіку області фірми 80 країн світу вклали понад 200 млн. дол.

„ВСЄУКРАІНСКІЄ ВЄДОМОСТІ" ПІД НОВИМ КЕРІВНИЦТВОМ

КИЇВ. — Голова правління концерну „Всєукраінскіє Вєдомості" і головний редактор газети „Всєукраінскіє Вєдомості" Олександер Швець зрезиґнував за власним бажанням. Про це 26-го липня повідомило аґентство УНІАН. Головним редактором газети „Всєукраінскіє Вєдомості" та головою правління концерну призначено колишнього головного редактора газети „День" Володимира Рубана, який півроку тому також залишив газету „День" під тиском засновників. Новопризначений керівник сказав, що ще рано говорити про зміни у концепції газети: вона виходитиме як і раніше, а питання глибоких змін вирішуватиметься поступово. О. Швець на запитання журналіста відповів, що його резиґнація пов'язана зі зміною політичних інтересів тих, які фінансують газету. За його словами, досі газета дотримувалася „курсу однакового ставлення до всіх українських політиків та підтримувала курс реформ Президента". Тепер же він не виключає, що „газету буде поставлено на службу вузькому колу політиків", які є в опозиції до курсу економічних реформ.

ДОМАГАЮТЬСЯ ОФІЦІЙНОГО СТАТУСУ ДЛЯ РОСІЙСЬКОЇ МОВИ

ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ. — Ліві і проросійські партії міста пікетували будинок Міської Ради, вимагаючи надання російській мові статусу офіційної. Депутати вирішили розглянути вимоги Партії Слов'янської Єдности, Громадянського Конгресу України і Російської Громади на наступній сесії через два місяці. Як уже інформовано, нещодавно в Харкові ліві провели конференцію з питань мовної політики, скритикувавши на ній президентський законопроєкт, який зробив би українську мову єдиною офіційною на всій території України. Вони також вимагали надання російській мові статусу державної. „Мовна" активність лівих і проросійських сил свідчить, що вони почали у цій ділянці сплановану кампанію

ТВОРЧИЙ ПІДХІД

ЛУГАНСЬКЕ. — Луганська шахта „Кремінна" отримала від Уряду України 250,000 гривень, виділених за розпорядженням Президента. Шахтарі представили плян виходу шахти з кризи. А саме, на базі старого промислового майданчика вони вирішили розпочати розробку нових висококорентабельних горизонтів. Таким чином, шахта житиме і людям не доведеться виїздити в пошуках праці.

УРЯД ПІДТВЕРДИВ ЛІКУВАЛЬНІ ВЛАСТИВОСТІ ГРЯЗЕЙ

КИЇВ. — Кабінет Міністрів надав кільком кримським родовищам грязі статусу лікувальних. Серед них відрізняється солоне озеро Саки неподалік Євпаторії, донні поклади якого вважаються особливо цінними для лікування різних недуг. Люди, зокрема, лікують тут суглоби, нервову систему і гінекологічні захворювання. Сакські грязі інтенсивно використовуються вже понад півтора століття. Основними лікувальними засобами є мулова грязь, висококонцентрована хлоридно-натрієва ропа і мінеральна вода. За підрахунками, запаси грязей є чи не найбільшими не тільки в Криму, а й в усій Україні. На озері тепер працюють гідрологи, які мають точніше визначити кількість і якість ресурсів, що є важливим для подальшого розвитку в цій місцевості мережі грязелікарень.

У СВІТІ

СУД ДЕРЖАВНОЇ БЕЗПЕКИ Анкари припинив розгляд справи щодо колишньої віцепрем'єр–міністра Туреччини Тансу Чіллер про її "шпигунство для Сі–Ай–Ей". Повідомивши про це, прокурор суду відзначив, що немає конкретних доказів, які підвердили б звинувачення на адресу турецької "залізної лейді". Звинувачення колишньої віцепрем'єр–міністра Туреччини в червні ц.р. висунув керівник Партії праці Догу Перинчек. Він подав до суду документи, які, на його думку, засвідчують про те, що Т.Чіллер, співпрацюючи з Сі–Ай–Ей з 1967 року, відбула підготову в американському розвідувальному центрі та за свою працю отримала 100,000 дол. і американське громадянство. Через деякий час оглядач провідної турецької газети "Гюррієт" Емін Чолашан заявив, що він маєє нотаріяльно засвідчені документи з підписами двох колишніх офіцерів Сі–Ай–Ей, в яких підтверджено факт шпигунства Т. Чіллер.

В АМЕРИЦІ

НЕ ЗВАЖАЮЧИ на неґативну реакцію Конґресу, секретар Департаменту оборони Вілліям Коген продовжує наполягати на закритті декількох військових баз. „Я не маю наміру відмовлятися від цього завдання",— ствердив В. Коген в розмові з кореспондентом аґентства Ассошієйтед Пресс. Командири об'єднаних штабів підтримали секретаря свого департаменту, погоджуючись з тим його арґументом, що в цей спосіб вдасться заощадити більйони долярів і фінансувати новіші системи озброєнь. „Я від самого початку розумів, що здійснити мій плян буде нелегко" — сказав В. Коген. На його думку, відмова Конґресу схвалити цей плян має ту причину, що законодавці намагаються захистити своїх виборців від економічних проблем, які неминуче виникнуть в певних реґіонах у висліді закриття військових баз, а це безробіття, зменшення приходів від податків, можливе закриття приватних підприємств, якими користувались вояки тощо.

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486.
UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

А ці гроші, гроші...

Немає, здається, одного дня тепер, щоб масові засоби інформації не подавали нових вісток про фінансові скандали у різних передових сферах політичного, громадського чи господарського життя. А вже найбільше впадають в око скандали, в які замішані сьогоднішні провідники держав або їхні родини.

А таке, на жаль, тепер на порядку денному. Аж дивно стає, що ці провідні мужі не здають собі справи, що невсипущі журналісти, але також в першу чергу їхні політичні вороги, слідкують дуже точно за кожним їхнім кроком, за усіми їм близькими особами і за усім тим, що діється довкола них, передусім за тим, що діється „за кулісами". У висліді щораз нові сенсації про грошові неполадки різного характеру.

Ось в тих днях газети та новини в телевізії та радіо повні свіжих інформацій про нечесно зібрані гроші на виборчу кампанію Президента Билла Клінтона, які, правда, Демократична партія голосить, що повертає китайським багатирям, але все ж якось важко повірити, щоб Б. Клінтон не знав про те, звідкіля взялося у передвиборчій касі майже мільйон долярів, які „подарував" приятель Б. Клінтона, Я Лін Трі. Цей, як громадянин ЗСА, мав на такий подарунок право, але аж тепер ми довідуємося із зізнань аґента Джерома Кампейна, що усі ці гроші прийшли з рук іншого китайця, який ніяк не був і не є громадянином ЗСА, а тепер втік до своєї батьківщини та не думає відповідати за підплачування шляхів до впливів у ЗСА на свої особисті справи. На цьому, однак, із т. зв. відмиванням грошей не кінець і можна чекати на дальші сенсації щодо великих фінансових „подарунків" для виборчої кампанії Б. Клінтона.

Коли такі „датки" на політичну ціль можна ще якось старатись оправдати, тоді важко таке оправдання знайти на особисте збагачення поодиноких провідних осіб.

Ось читаємо в пресі найновіші інформації про трикратного прем'єр-міністра Ірляндії, славного та особливо шанованого громадянами Чарлза Ґоґерті, що щойно минулого місяця віддав свій високий пост. Тепер, завдяки натискові його політичних противників, популярний політик стане перед вимогою вияснити своє особисте велике майно, що зробило його справжнім мільйонером в часі політичної кар'єри. Завдяки розшукам журналістів та політичних ворогів дійшло до загального відома, що Ґоґерті прийняв „дарунок" тільки від одного промисловця у висоті понад двох мільйонів долярів, але розслідження його майна тепер вказує на те, що він має не лише велику посілість, але також приватний острів, численні перегонові коні та приватну яхту. Все це розслідже тепер трибунал і компромітується як прем'єр-міністра, так і його політичну партію.

Під не меншим обстрілом журналістів, але й політичних противників, стоїть ще один політичний провідник, а це Президент Перу, Альберто Фуджіморі. Хоча йому не закидують безпосередньо особистого збагачення, його нечисті махінації, якими він надуживає свої права, використовуючи двох приятелів, що йому в цьому допомагають, підкосили сильно його популярність, тим більше, що тепер одверто закидують йому підфальшування свідоцтва хрищення та народин. Значить, і тут є „нечисті руки", які в останніх роках так захитали репутацію провідних політиків дослівно у всіх частинах світу.

Насувається питання, чи так воно і має залишитися, чи може якийсь світовий катаклізм піднесе мораль і чесність у тих, що повинні бути прикладом для звичайних громадян? Але коли постійно тепер чуємо і читаємо про „нечисті руки" провідників держав, то чи можемо дивуватися, що і серед політичних провідників молоденької нашої держави є досить таких, які беруть собі поганий приклад із Заходу? Бо коли це вільно одним, то чому не попробувати іншим? Може, якраз ніхто не завважить та не потягне до відповідальности.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Сергій Грабовський, Київ

КОНСТИТУЦІЯ — НОВИЙ ЕТАП

Українська Конституція зразка 1996 року — феномен, який сприймається і суспільством, і політиками, і науковцями дуже різно. Очевидно, це закономірно. Адже цей документ за своєю суттю є правним еквівалентом суспільної угоди, про яку писали і Руссо, і Кант.

Хиб у Конституції чимало. Проте вона декларує основні права людини і громадянина, вона закріплює приватну власність — економічну основу демократичного суспільства, вона веде мову про соціяльну державу, про загальні принципи політичної організації суспільства, де громадяни мають можливість висловлювати свою волю й обирати ту владу, яку вони хочуть.

Очевидно, головні проблеми, пов'язані з Конституцією, можна окреслити так: в Україні надто мало тих, хто звик (на підсвідомому рівні) виконувати закон, бодай і основний, і надто багато шпарин у законодавстві для тих, хто свідомо не хоче керуватися законами. Тому перед нами — довгий і складний шлях творення демократичного законодавства, яке б відповідало основним засадам Конституції і міжнародно визнаним нормам права.

Надто багато у житті як громадян, так і політичних, економічних, інформаційних, мистецьких і інших суб'єктів визначається не законами, а різноманітними постановами, декретами, розпорядженнями, підзаконними актами, що суперечать один одному, а нерідко і Конституції.

Тому, як видається, у такого важливого і зформованого нещодавно органу, як Конституційний суд, буде чимало роботи, йому доведеться розгрібати справжні завали у правній системі України (яка досі є „правною", а тим більше „системою" тільки за назвою).

Крім того, на шляху здійснення конституційних засад треба подолати два бар'єри, боротьба навколо яких за гостротою сумірна з боротьбою навколо Конституції. Це — закон про вибори і цивільний кодекс.

Власне, якщо ці законодавчі акти не буде ухвалено ближчим часом чи ухвалено таким чином, що вони закріплюватимуть „совєтизм" у політичному, громадському й економічному житті, то найкращі конституційні норми лишаться на папері. А якщо таке стенеться, то значення Конституції дискредитуватиметься реальним перебігом українського життя.

Відтак про цей перебіг. Тут, мабуть, ситуація найскладніша. Адже звичка жити за законом, за правними нормами не виховується за рік-два. Тут потрібні десятиліття. Але ці десятиліття можуть закріпити і зневагу до законів.

Тому надзвичайно великої ваги набуває роля політичної, економічної, інтелектуальної еліти, на яку традиційно дивиться увесь загал. Якщо ці люди не виконуватимуть норм законів, не керуватимуться Конституцією, не ставитимуться до неї (за всіх її вад) як до основного закону життя країни, то нічого доброго чекати не доведеться.

Отож, Конституції виповнився рік. Вона, безперечно, вимагає поліпшення. Але корективи до тексту не можна вносити похапцем, керуючись хвилинними інтересами, їх слід ретельно, не поспішаючи, обдумати, обговорити в інтелектуальному середовищі, і лише тоді — уже, очевидно, у XXI столітті — вносити до основного закону.

А скептикам можна сказати так: якщо ті політичні сили, яких просто таки тіпає від самих слів „Україна" і „демократія", відверто ненавидять Конституцію, значить, у ній є і немало правильного.

Д-р Роман Барановський

Праця про селянство

Під назвою „Українське селянство першої половини XX століття, трагедія і героїзм" появилася у 1997 році у Львові у Видавництві „Універсум" 162-сторінкова книжка авторства відомих у ЗСА і Україні двох фахівців з економіки — Осипа Мороза і Степана Злупка. Перший — доктор економіки, професор. Працював директором бизнесових справ у Нюйоркському стейтовому університеті, деканом адміністрації в Массачусеттс Бей коммюніті коледжі, директором бюджету в Інституті міжнародної освіти в Ню Йорку, у Комісії аналізи вищих шкіл у стейті Массачусеттс. Перший заступник голови Т-ва Українських Інженерів Америки, дійсний член Світового Т-ва Футорологів, член Ради директорів Координаційного Комітету Допомоги Україні в ЗСА, член Міжнародного корпусу експертів-добровольців. Допомагав українській державі як консультант проєкту перебудови адміністрації та організації установ вищого навчання, радник Комісії з питань законодавства і законности Верховної Ради України, радник відділу науки і відділу соціяльно-трудових відносин і зв'язків з профспілками.

Другий автор, переслідуваний комуністичним режимом в 60-70-их роках, доктор економічних наук, професор Українського Вільного Університету (Мюнхен, Німеччина) і Національного Університету „Києво-Могилянська Академія", завідувач катедри економіки України ім. Михайла Тугана-Барановського у Львівському університеті ім. І. Франка, заслужений діяч науки і техніки України, лавреат премії ім. М. Тугана-Барановського НАН України, дійсний член НТШ, автор і співавтор 800 наукових і науково-популярних праць, присвячених економічній теорії, економічній історії, історії економічної думки, національній економіці та суміжним наукам.

Книжка має три розділи, що включають по кілька підрозділів і творять окремі цілості. Понад тридцять таблиць із статистичними даними мають неоціненну вартість для вивчення подій тієї історичної доби.

Автори присвятили книжку національній жертовності українських селян.

Новаторське слово про селянську долю і недолю написав Мар'ян Долішній, член-кореспондент НАН України, доктор економічних наук, професор. Він стверджує: „Великі заслуги перед цивілізацією і нацією має українське селянство, яке протягом тисячоліть з роду в рід творило матеріяльні і духовні цінності людського існування, служило соціяльною базою самоутвердження нації й несло тягар його наслідків. Особливо великі випробування випали на долю українського селянства у першій половині XX ст., коли воно стало об'єктом двох світових війн, тоталітарних експериментів, трьох штучно змодельованих голодоморів (1921-1923, 1932-1933, 1946-1947 рр.) насильницької колективізації, репресій і депортації. Однак українське селянство, при всій його податливості і доброзичливості, ніколи не було пасивним об'єктом окупаційних маніпуляцій. Воно постійно боролося за своє виживання і самоутвердження, використовуючи найрізноманітніші форми і засоби — від кооперації до зброї. Вся перша половина XX ст. в Україні насичена селянськими протестами проти колоніялізму, селянство становило основний контингент борців національно-визвольних змагань, від Січових Стрільців до УПА, воно прославилося на фронтах Першої і Другої світових війн".

У вступному слові сказано: „Результатом усіх нищень і жорстокостей над українським селянством є сучасний кризовий стан сільського господарства в країні, що володіє третиною чорноземів світу. Народ, який своїм плугом розорав планету, дав людству тверді пшениці й високу хліборобську культуру. Неймовірно низька ефективність сучасного сільського господарства України, його кризові тенденції — продукт насильства над попередніми поколіннями українських хліборобів, знищення їх елітарної верстви, зруйнування господарської культури і моралі".

„Українському селянству на сучасному стані потрібна всяка допомога і підтримка, але насамперед упевненість і оптимістична перспектива, прорив із страхіття минулого. Цьому у великій мірі сприятимуть правдиві розповіді про селянську долю в минулому. Цьому завданню служить і дана праця, до написання якої спонукала докторська праця О. Мороза, захищена в Українському Вільному Університеті під назвою „Причини і наслідки колективізації в Українській Радянській Соціялістичній Республіці", що містить три розділи: „Аґрарні реформи в царській Росії 1861-1906 рр.", „Національні рухи до колективізації" і „Насильна колективізація".

У книзі на основі статистичних джерел, офіційних документів, спогадів, публіцистики і результатів наукових досліджень розкривається трагедія українського селянства в першій половині XX ст., з особливим акцентом на його нищенні в тоталітарну добу, про-

(Закінчення на стор. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ
Теодор Терен-Юськів

На прославу культури Візантії і Руси-України

Вже тільки щоб переконатись, що на старих мапах, де, крім Києва, можемо з радістю знайти дорогу нам назву рідного Галича, варто було потрудитись та не лише оглянути, а й пережити небувалу виставку „Слава Візантії" у відомому Метрополітальному музеї мистецтва. Оті наші городи-осередки зі своїми жителями розбудовували і поширювали подиву гідне культурне піднесення уже в середньовіччі. А виставка повчала: Київ стоїть гордо і досі, а Галич треба відбудувати неодмінно.

Оцю вийняткову виставку „Слава Візантії" відкрито святково 11-го березня і тривала вона до 6-го липня ц. р. Стверджують, що це чи не найважливіша і чи не найтурботливіша виставка Мет музею у його історії; пов'язана із труднощами влаштування, знайшла чи не найкорисніше своє відлуння у статті з двома ілюстраціями з Києва в газеті „Ню Йорк Таймс" з 12-го червня ц. р. Заслуга в цьому належить передусім самому музеєві, а опісля щойно газеті. Ота стаття є, мабуть, теж чи не найприхильнішою щодо української культури в цій газеті від часів її першого видрукованого числа. Ми здивовані і вдячні.

І виставка могла мати навіть ще більший розголос, якби ота стаття з 12-го червня була появилася хоч би місяць раніше. Бо щойно вона довела всім, що виставка „Слава Візантії" — це кондіціо сіне ква нон, без якого не можна обійтися, а нам, українцям, то й поготів.

„Слава Візантії" коштувала колосальні суми грошей, які, у великій мірі, крім ЗСА, покрила Греція. Виставка включала понад 350 мистецьких творів із 24 країн. Ця явище гідне великого признання.

Треба признати, що уся наша преса рекламувала виставку, але може дещо заскупо, головно щодо України. Відрадно, що наші люди з Ню Йорку, а теж із провінції прибували до музею зорганізовано. Проте наша участь тут могла бути і численнішою. Рівночасно належить підкреслити, що дехто з відвідувачів побував на цій захоплюючій імпрезі тричі, а дехто з наших людей ні разу не вибрався на цю виставку. Це ті, котрі замало, на жаль, учащають до музеїв взагалі. Але є й інші виправдання, пов'язані з давнішою совєтською виставкою у цьому ж музеї, коли експонувалися мистецькі предмети із скитсько-українського золота. Та виставка залишила по собі прикрі враження, навіть ображала. Все в тім показі було рекламоване як російсько-совєтське. А викопані і виставлені золоті речі були ж із нашої землі, себто безсумнівно українські.

Тепер інша справа. Ми — державна нація. Ще молода українська працівниця музею, Оленка Певна, старається впливати на й досі проросійську ментальність управи музею, але це йде повільно. В прекрасній, 574-сторінковій ілюстрованій книзі-каталозі виставки знаходимо і добре опрацьовану статтю-розвідку про розвій культури і мистецтва Руси-України з часів Візантійської епохи — авторства Оленки З. Певної.

Хоча виставка не виявилась точно такою, як ми собі її в наших бажаннях уявляли, та все таки пройшла вона в цілому надзвичайно добре, репрезентативно і повчально, аж до одушевлення, помимо деяких менших недоліків.

Наприклад, замість нашої назви тієї епохи, Русь-Україна, видніло на всіх мистецьких предметах „Київська Русь", в перекладі — 'Kievan Rus'. Зате було слушно знайти назву Україна на кожній речі, звідки вона випозичена. А виринула навіть і приємна несподіванка з політичним посмаком. Інформаційну бо програмку виставки, яку вручувано кожному відвідувачеві, прикрашували героїчні постаті „Трьох воїнів-святців" з ікони, випозиченої з національного заповідника „Херсонес Таврійський", із українського Севастополю. Це вагома, пропам'ятна реклама для України. Тоді коли Росія мала на цій виставці 26, Україна виставила 28 мистецьких предметів. Бо ж і чим спромоглася похизуватися Москва? „Архангелом із золотим волоссям", загарбаним з України. Польща, яка дуже бажала показатись на цій виставці, зуміла постачити однісінький документ — вірменський пам'ятник з XII ст., т. зв.

(Закінчення на стор. 3)

Володимир Жила

Видатний український сценограф

(До 75-річчя з дня народження Владислава Клеха)

I

Видатний український сценограф Владислав Клех (Клехньовський) народився 4-го липня 1922 року в Києві, в освіченій родині (батько інженер, мати економіст). Здавалося б, ідеальні родинні умови для виховання і вишколення сина. Але не в Совєтській Україні. Тут, на превеликий жаль, довелось Владиславові, тоді юнакові, на багато років розлучитись з батьком. А коли вони зустрілись у Варшаві вже під час війни, виявилось, що стали чужі один одному. Матір, з якою жив молодий Владислав Клех, влада заарештувала, підозріваючи її в шпигунстві. На щастя, за кілька місяців звільнили її, але із забороною жити у Києві. Восени 1937 року заарештовано її вдруге, але тим разом синові вже не судилось більше бачити її. Влада заподіяла йому страшну кривду та залишила в душі майбутнього мистця довічну рану.

Почались мандри Владислава від одних родичів до інших. Вступити до художнього інституту синові репресованої матері було неможливим. Після багатьох зусиль він став студентом Київської школи зв'язку, де продовжував малювати та оформлював стінну газету.

Там, у Києві, В. Клех став завзятим театралом. Нерідко бував й за кулісами Оперного театру, спостерігаючи за працею Анатоля Петрицького або Івана Курочки-Армашевського. Майбутнього мистця цікавив тоді зворотний бік театральної вистави, те, що складає її лаштункове багатство, серед якого відбувається сценічна дія.

Свої перші самостійні мистецькі кроки Клех зробив у новоствореному театрі імені Тараса Шевченка у Білій Церкві. Тут зимою трапилося нещастя: під час репетиції зотліла від близької печі одна з темнозелених оксамитових завіс. За воєнного часу знайти кілька метрів оксамиту було неможливо. З допомогою прийшов реставратор-початківець В. Клех. Він розстелив на сцені звичайну мішковину, пофарбував її у зелений колір відповідного відтінку і розписав густим золотим барокковим орнаментом. Подібно він оздобив і другу половину завіси, і таким чином врятував справу. Артисти театру, подивляючи талант В. Клеха, запросили його оформлювати виставу „За двома зайцями". Він погодився. Щоправда дебют молодого сценографа не став сенсацією. Рецензент писав: „Кращого слід побажати художникові-декораторові. Більшого творчого вимислу!"

За браком людей в театрі, йому доводилось працювати і художником, і освітлювачем, і робітником сцени. Так приходило знання законів сцени. Всього доводилось навчатись самостійно, на власних помилках. Художник усе глибше вникав у творчість корифеїв українського театру, у принципи традиційного сценічного оформлення. Виготовлення і ескізів, і самих декорацій та костюмів дало йому велику практику. Він став майстерно володіти пензлем і ножицями, малярною щіткою і молотком, освітлювальною технікою.

Подальні шляхи привели В. Клеха до Варшави, а відтак до Німеччини, на територію, яку із закінченням війни взяли під свою контролю американські війська. Серед дуже трудних обставин він не залишається бездіяльним. З його ініціятиви, тоді ще зовсім молодої людини, восени 1945 року в ной-ульмівському таборі розпочав свою діяльність театр „Розвага" — постановками легкого жанру, а згодом перейшов на клясичні п'єси українських драматургів XIX століття.

В театрі „Розвага" молодий сценограф став шукати свій власний стиль, усе більше відходячи від реалістичного сценічного оформлення і творячи свої нові декорації у конструктивно-експресіоністичному дусі.

Театр „Розвага" дав близько 200 вистав для приблизно 100,000 глядачів. Для В. Клеха, який оформлював усі без винятку вистави театру, це була вкрай напружена праця над різноманітним матеріялом, але в той же час і справжня школа.

Дуже прихильно відгукнулася критика на складну виставу драматичної хроніки „Зозулина дача". Критик Б. Ковалів писав: „Успішне використання світлових і звукових засобів виразности треба завдячити насамперед вийнятково здібному декораторові і освітлювачеві В. Клеху. З тонким розумінням законів декоративного малярства й складної техніки сценічного освітлення йому вдалося найпростішими засобами розв'язати технічно дуже складне художнє оформлення „Зозулиної дачі". В оформленні цієї п'єси та інших мистець Клех рішуче відійшов від закостенілих елементів натуралізму в напрямі до виразних форм сюрреалізму. Це безумовно свідчило про його непересічне обдарування та широту діяпазону мистця".

Вагомим етапом творчої біографії сценографа В. Клеха була його праця в театрі Блавацького. Режисер і актор Володимир Блавацький, який протягом свого короткого життя (помер передчасно на 53 році) був справжнім фанатиком Театру (з великої літери). Тим часом химерна доля протягом його творчого життя наче випробовувала відданість мистця театрові. І тому йому доводилось знову і знову починати працю майже з нуля.

В Реґенсбурзі, куди завітав зі своїми виставами театр „Розвага", зійшлися шляхи 25-річного художника В. Клеха і видатного режисера В. Блавацького. Їхні спільні вистави зайняли почесне місце в історії українського театру.

Владислав Клех прийшов в АУА (Ансамбль українських акторів), коли трупа вже закінчувала працю над п'єсою „Подув вітру" сучасного італійського драматурга Д. Форцано. „В час, коли я приїхав, — згадує В. Клех, — вистава майже була готова — все, крім декорацій. З ініціятиви самого Блавацького всі без вийнятку мали допомагати у створенні декорацій, вже за моїми ескізами, і дійсно всі робили, хто що міг".

(Закінчення буде)

Праця...

(Закінчення зі стор. 2)

гягом якої відбулися три голодомори, постійні репресії та допортації.

У першому розділі, „Українське селянство на початку XX століття", говориться про земельні відносини і економічне становище селянства, еміграцію українського селянства та її економічні наслідки, економічну самооборону селянства і кооперацію, про Першу світову війну і українське селянство та селянство і національно-державницьке будівництво.

Другий розділ — „Українське селянство в лабетах реокупантів" — насвітлює окупацію українських земель і пограбування селянства, голод 1921-1923 років, його причини і наслідки та відродження селянства в період НЕП і економічної стабілізації.

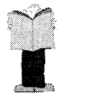
Третій розділ, „Трагедія українського селянства в добу тоталітаризму", охоплює насильницьку колективізацію і нищення українських селянських господарів, голодомор 1932-1933 років, „умиротворення" західньоукраїнського селянства, пограбування і нищення українського селянства в період Другої світової війни, голод 1946-1947 років, репресії.

„Вивчення документів, матеріялів, літератури, статистики і т. п., — підкреслюють автори, — приводить до висновку, що головна причина усіх бід українського селянина — відсутність власної національної держави. Кожного разу, коли робилася хоч мала спроба відновити Українську Державу, виникала надія, творилися умови для поліпшення селянської долі, і щоразу із її втратою наступала окупація українських земель, а окупанти усіх кольорів вимагали передусім українського хліба, посилюючи репресії проти селянства, яке не мало захисника".

Із проведеного аналізу випливає фундаментальний висновок: забезпечити самозахист можна тільки в національній державі. Отже, розбудова самостійної України — це святая святих українського селянства, якщо воно хоче бути суб'єктом власної долі, а не об'єктом чужинецьких інтересів.

Книжка є поважним вкладом до історії українського селянства першої половини XX століття і цінним матеріялом для дальших дослідників тієї тематики.

Книжку можна придбати в автора, за ціну 5 дол.: Dr. Osyp Moroz, 102 Steven Street, Kerhonkson, N.Y. 12446.

Лекції англійської мови

ПРОСТО ПРО СКЛАДНЕ

Зайняття тридцять перше

ЩЕ РАЗ ПРО ПОДІБНІ СЛОВА

Розглянемо пару слів — **clothes-cloth**:

clothes — одяг, вбрання (воно вживається тільки у множині)

His clothes are very expensive. — Він вдягається дуже дорого.

Це слово має одну фонетичну особливість. Ті, хто вивчав англійську мову в Україні, звик до британської вимови цього слова, а по-американськи воно звучить як дієслово **close.**

Let's wash all these clothes. — Виперімо усі ці речі.

Put your best clothes on. — Вбери свій найкращий одяг.

He took off his clothes and jumped into the lake. — Він скинув одяг і скочив до озера.

This man is selling second-hand clothes. — Цей чоловік продає вживаний одяг.

clothes brush — щітка до одягу

clothes moth — міль, що поїдає одяг

bedclothes — постіль

clothesline — шнур для (сушіння) білизни

clothespin — прищіпка

plain-clothes policeman — поліцай у штатському

У слова **clothes** є синонім:

clothing — одяг, вбрання (воно, навпаки, має тільки однину)

a piece of **clothing** — предмет одягу (наприклад, сорочка або шкарпетка)

clothing store — крамниця готового одягу

tailor-made clothing — одяг, виготовлений на замовлення

a wolf in sheep's clothing — вовк в овечій шкурі

І, нарешті, третє слово, яке не є синонімом двох попередніх:

cloth — тканина; матерія (це безкількісний іменник, тому він вживається в однині; голосний звук „о" тут вимовляється як у слові **boss**).

You need two yards of cloth for this skirt. — Вам потрібно два ярди матерії на цю спідницю.

a book in a cloth binding — книга в тканиновій палітурі

a piece of cloth — кусок тканини, ганчірка

tablecloth — скатертина

Друге значення **cloth** вужче — кусок тканини, ганчірка (тут можлива множина):

Wipe the table with a wet cloth. — Витри стіл мокрою ганчіркою.

Throw away these dirty dishclothes. — Викиньте ці брудні ганчірки для посуду.

Ще одна пара слів, схожих тільки зовнішньо: **staff–stuff**.

staff — персонал, співпрацівники, штат

The company has a staff of 40. — В компанії працюють 40 осіб.

to be on the staff — бути в штаті

staff position — штатна посада

staff reduction — скорочення штатів

The staff will have to work overtime. — Штатним працівникам доведеться працювати понаднормово.

to staff — укомплектувати штат:

He staffed his office with first-class engineers. — Він укомплектував свій штат першоклясними інженерами.

to stuff — заповнювати, начиняти, запихати

He stuffed his briefcase with papers. — Він наповнив портфель паперами.

She was stuffing her clothes into a suitcase. — Вона запихала свій одяг до валізи.

I'm stuffed! — Я переївся! (Я ситий під горло!)

My nose is stuffed up. — У мене затканий ніс.

Зверніть увагу на третю форму цього дієслова (дієприкметник минулого часу):

a drawer stuffed with newspapers — шухляда, наповнена паперами

a room stuffed with people — кімната, повна людей

His head is stuffed with medical information. — Його голова переповнена медичними інформаціями.

stuffed peppers — фарширований перець

stuffed cabbage — голубці

stuffed animal — чучело

stuffing — начинка, фарш

Іменник **stuff** (у множині не вживається):

1) матеріял; те, з чого виготовлена річ.

What stuff is this made of? — З чого це зроблене?

He is made of different stuff. — „Він — не з того тіста".

sweet stuff — солодощі

green stuff — зеленина, ярина

Цікавий деталь: слово **stuff** особливо вживається тоді, коли матеріял, про який мова, є невідомим або неясним.

There is some black stuff on your shoes. — На ваших черевиках (налипло) щось чорне.

The bag is filled with some soft stuff. — Ця торба напхана чимось м'яким.

Do you call this stuff beer? — Ви називаєте цю бурду пивом?

Друге значення цього слова дуже широке:

2) річ, штука, речі (деколи зневажливо):

I need something heavy, give me this stuff. — Я потребую чогось важкого, дайте мені цю річ.

Put your stuff here. — Покладіть ваші речі ось тут.

There is some stuff left in the car. — В автомобілі залишились якісь речі.

Clean the stuff out of the closet. — Заберіть цей хлам із шафи.

He is selling some stuff that I don't need. — Він продає якесь барахло, яке мені не потрібне.

Stuff and nonsense! — Цілковита нісенітниця!

kid stuff — дрібничкова справа

This is kid stuff, and not a real exam. — Це — „дитячий садок", а не справжній екзамен.

Автор лекцій англійської мови — Віталій Левенталь. Матеріял переклала і опрацювала Г. Колесса. Автор застерігає за собою усі права.

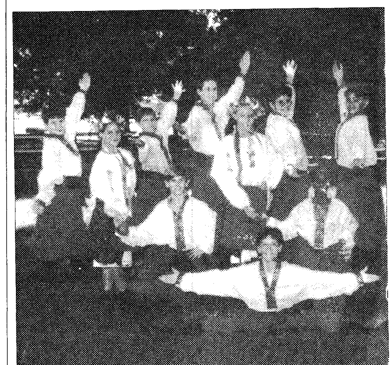
Американські діти у Лос Анджелесі виконують українські танки

Американське суспільство у переважній більшості знає, що СССР вже не існує. Воно пояснює цей факт, як розпад російської держави, як державний переворот, а не як розвал тюрми поневолених народів. І не дивно, бо розуміння концепції національної самобутности в інтернаціональному світогляді американця немає. Російська імперіялістична політики залишила у світогляді спільноти західньої гемісфери поняття, що у Східній Европі існує лише одна Росія і одна російська культура. Останні історичні події висунули Україну і інші поневолені нації на міжнародну арену. Можна було б сподіватись, що після цього Захід змінить накинене йому Москвою розуміння політичної і культурної структури Східньої Европи. Але, на жаль, широкі маси американського суспільства не цікавляться міжнародними подіями і тому пересічний американський громадянин не є ознайомлений з політичними і культурними проблемами України, яка у його уяві ще є частиною Росії.

Мимо послабленої громадської діяльности, яка проявляється у всіх прошарках української спільноти у ЗСА внаслідок невиправданої апатії, ідея амбасадорської ролі українців на чужині ще не завмерла. Доказом цього є почин, гідний до наслідування, ініціятором якого була Христя Захарчук при співучасті молоді у Лос Анджелесі.

Х. Захарчук, донька якої, Ляриса, брала активну участь у театральних виступах презбетеріянської школи Веллі у Лос Анджелесі, зорганізувала при цій школі хореографічну групу, присвячену українським танкам. Зенон Кеске, Наталка Дудунська і Зоряна Кеске безінтересовно зайнялись вивченням українських танків. В ансамблі було 13 американських дітей і одна українка Ляриса Захарчук. Проби відбувались у залі танцювальної студії Мардж Патка. Українські строї пошила їм Наннет Вайнберґ.

5-го червня ц.р. школа влаштувала у Меджік Мавнтенс (один з найбільших розвагових центрів у Каліфорнії) концерт мистецьких гуртків. Одним з них була група під назвою „Ukrainian Dance". Перед виступом цієї групи 12-річний Крис Томас виголосив вступне слово, у якому він поінформував глядачів про українську державу та український народ. Він підкреслив важливу ролю танку в українській культурі. Цей зворушливий виступ молодого американця сприйняла двохтисячна публіка із захопленням. Бравурні присяди і „щупак" та добре підготовані танці цілої групи полонили серця молоді і глядачів, які винагородили виконавців довготривалими оплесками. Внаслідок такого небувалого успіху молодих танцюристів танцювальна студія відкрила окремий відділ українського танку з платним інструктором. Відразу до цього відділу зголосилось більше охочих, як було потрібно.

Американські діти в українському танку.

Немає сумніву, що ідея зорганізування при школі танцювальнго ансамблю має величезне виховне значення. Позашкільна активність відвертає молодь від вулиці, яка притягає її алькоголем, куренням і наркотиками. Танок, вивчення якого вимагає дисципліни, відкриває у молодих людей нові вартості, необхідні для того, щоб стати чесним громадянином. Етнічний кольорит діяльности групи „Український танок" плекає повагу до національних культур, включно з українською культурою, з якою американська спільнота повинна познайомитись.

На вистачає слів похвали, щоб відзначити жертвенність і посвяту родини Захарчуків і інших учасників цього патріотичного почину для української справи. Вони на ділі довели, що розуміють свою амбасадорську місію у діяспорі. За це їм вдячна вся українська спільнота тут і в Україні.

Ігор Лесик

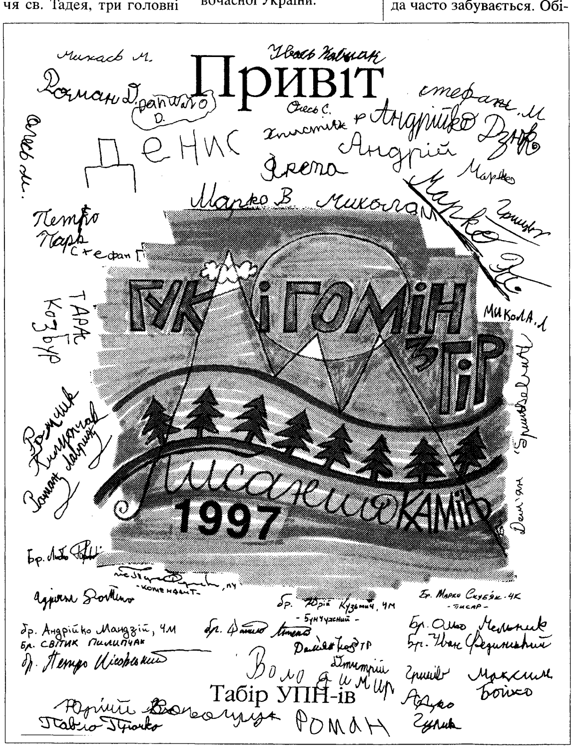
На прославу...

(Закінчення зі стор. 2)

„Львівське євангеліє", що під тиском воєнних перипетій опинилось у польському місті Ґнєзні.

Хто з наших громадян побував на цій виставці, той з патріотичною гордістю подивляв українську кімнату ч. 6, за музейним позначенням, кімнату Київської Руси. Там, вийнятково, були і лавки для вигіднішого показу ікон-мозаїк. Тут же чи не найдовше зупинялись гості, вникаючи в нюанси історичного, культурно-мистецького звершення. Особливий, просто магічний вплив чинили на глядачів мозаїчні ікони — св. Тадея та дещо меншого розміром — диякона Стефана. Отих переконливих свідків християнської віри і високої культури нашої Руси-України можна було подивляти безкінечно. Чарували бо, крім обличчя св. Тадея, три головні кольори ікони: зелений, жовтий і білий з коричневими та чорними обвідками. Шкода, що на світлинах, включно з досконалим каталогом виставки, кольори випали темновато. Проте бракувало на виставці ще шедевру з катедри Михайлівського монастиря — ікони-мозаїки св. Дмитрія, якого світлину знаходимо у книзі-каталозі. Цю унікальну ікону, по зруйнуванні большевиками славного Михайлівського монастиря в 1934 році, забрано з Києва і „заарештовано" у Третяківській ґалерії у Москві. Їй найвищий час і пора повернутись в Україну, куди вона за всіми правами належить.

Українську кімнату не хотілося залишати, не хотілось втрачати з-перед очей культурно-мистецьку велич давньої Руси-України, яка своєю чарівною приваблівістю гомонить на весь світ і полонить його. А нас ще більше заохочує до розбудови новочасної України.

Нова програма фонду Україна — ЗСА про Конституційний суд

Фонд Україна — ЗСА отримав ґрент на 50,000 дол. від Бюра освітніх та культурних справ Інформаційної аґенції ЗСА на нову однорічну програму „Інтеґрація Конституційного суду в громадське суспільство України". Головна мета цієї програми —поширити знання й розуміння нової конституції, особливо про ролю Конституційного суду, між усіма верствами населення України.

Успіх демократичної системи врядування залежить від поінформваних та активних виборців. Ця фраза так часто повторюється, що її глибока правда часто забувається. Обізнаність та розуміння нової Конституції України населенням є не тільки бажаним, але й необхідним для успішного введення верховенства закону. Без цього справжньої зміни не може бути.

Конституційний суд є ключовою установою для введення демократичного та конституційного врядування в Україні. Нова Конституція надає Конституційному судові відповідальність остаточно вирішувати конституційність всіх законів України. Суд відповідає за вирішення між різними галузями влади. Виконуючи свої завдання, Конституційний суд повинен бути останньою запорукою верховенства закону.

Нова програма Фонду „Інтеґрація Конституційного суду в громадське суспільство України" буде підходити до цих питань різними способами. Фонд створить американську конституційну дорадчу раду і українську конституційну дорадчу раду. До рад ввійдуть видатні професіоналісти, які бажають сприяти дебатам про конституційні питання в Україні. Їхнім завданням буде пріоритизація специфічних аспектів питань, які стосуються Конституції й Конституційного суду і подання їх для аналізи й публічних обговорень. Для цього вони будуть мати доступ до немалих засобів, друкарських й електронічних, Інституту Демократії ім. Пилипа Орлика і Фонду Україна — ЗСА.

На підставі праці рад відбудуться семінари в чотирьох містах України. Фонд Україна — ЗСА і Інститут Демократії ім. Пилипа Орлика мають широкий досвід у веденні семінарів в Україні і в Америці. Разом з радами вони будуть відповідати за вибір учасників для кожного семінару. Усі заходи будуть спрямовані на те, щоби передати семінари в етер, опублікувати їх в газетах та дати громадянству нагоду безпосередньо ставити питання учасникам семінарів на публічному форумі.

Крім того, проєкт опубліковує серію бюлетенів в Україні про головні питання і дискусії, які виникнули під час кожного семінару. Бюлетені будуть розіслані державним керівникам, законодавцям, політологам, правничим педагогам та різним недержавним організаціям. В додатку ІДПО перекладе та видрукує відповідні тексти західніх джерел та матеріяли західніх експертів перед кожним семінаром. Цими матеріялами також можна буде користуватися через ІДПО, як в друкованій формі, так і на електронічній дошці оголошень інституту.

„Перед прийняттям Конституції України всеукраїнське опитування, проведене ІФЕС у 1996 році, показало, що досить багато українців глибоко усвідомлює потребу нової конституції. Пропорція прихильників нової конституції до захисників старої переважала 9:1. Після прийняття Конституції найважливішим завданням стає введення цього документу в дійсність", — сказав Віктор Личик, керівник проєкту у Вашінґтоні.

„Українці хочуть знати більше про теорію і особливо практику конституційного врядування", — додала Надія Комарницька — МекКоннел, президент Фонду Україна — ЗСА. „Хоч тривалість і обсяг нашого проєкту обмежені, ми хочемо в значній мірі задоволити це прагнення і дати людям в Україні нагоду ближче ознайомитися з Конституційним судом, його критичною ролею в забезпеченні верховенства закону та питаннями, які виникають у зв'язку з інтеґрацією Конституційного суду в громадське суспільство".

За ближчими інформаціями про діяльність цієї програми або Фонду Україна — ЗСА слід писати на адресу: U. S. — Ukraine Foundation, 1511 K Street, NW., Suite 1100, Washington, DC 20005; tel.: (202) 347-4264, Fax: (202) 347-4267, E-mail: Ukrainian @ access. digex, net).

Н. Н.

СПЕЦІЯЛЬНА КОМІСІЯ з розслідування корупції в уряді запропонувала керівникові палестинської автономії Ясірові Арафатові розпустити кабінет міністрів і віддати до суду ряд урядових осіб, "щоб зберегти довір'я між народом і владою". Комісія також запропонувала Арафатові "створити новий кабінет міністрів з чесних і компетентних спеціялістів і звернути увагу на поведінку чиновників служби безпеки, які закривають очі на порушення права у фінансовій сфері". Скандал розгорівся напочатку червня, коли вияснилося, що минулого року безслідно щезли 326 млн. дол., тобто 40 відсотків бюджету палестинської автономії.

СЛУЖБА ІМІҐРАЦІЇ і натуралізації повідомила, що Державний департамент прийняв рішення дати учасникам наступної іміґраційної льотерії більше часу. Відтепер вони зможуть подавати документи починаючи з 1-го жовтня, тобто на чотири місяці раніше, ніж у попередніх випадках. СІН очікує в цьому році до 2 мільйонів аплікацій. Жеребкуватиметься 55,000 „зелених карток", в тому числі 20,000 — для Африки, 7,000 — для Азії, 23,000 — для Европи, 2,400 — для Південної і Центральної Америки і країн Караїбського моря, та приблизно 2,400 — для Австралії, Нової Зеляндії й інших держав Океанії. Країни, представлені у ЗСА великими етнічними громадами, з льотерії викреслені. Це Китай, Індія, Філіппіни, В'єтнам, Південна Корея, Польща, Канада, Мехіко, Джамейка, Сальвадор, Колумбія і Домініканська Республіка.

З великим жалем та смутком повідомляємо, що в понеділок 21-го липня 1997 р. опівночі в місті Дітройті відійшов у вічність наш найдорожчий БАТЬКО

бл. п.

ІВАН ВІЛЬХОВИЙ

нар. 12-го березня 1920 р. у селі Люблинець Новий.

ПОХОРОН відбувся з церкви Непорочного Зачаття в Ґемтремку, Миш. в п'ятницю 25-го липня, а відтак на цвинтар Мант Аливет в Дітройті, Миш.

У глибокому смутку:

діти — ОЛЬГА, ҐЛЬОРІЯ з мужем ДЖЕРРІ і СТЕФАН
внуки — НАТАЛЯ, ЙОСИФ, СТЕФАНІЯ і ЗАХАР
сестри — КАТЕРИНА і АННА у Львові
та родина в ЗСА й Україні.

Просимо згадати покійного у своїх молитвах.

Матура у „Рідній Школі" в Чикаґо

Т-во „Рідна Школа" в Чикаґо і українська громада 7-го червня ц.р. відсвяткували закінчення шкільного року.

Погода того дня була гарна, як і гарний був настрій в усіх присутніх. Святочний вечір почався в 6-ій годині в Культурному Осередку свв. Володимира і Ольги. Важливість цієї події підкреслили своєю присутністю Владика Іннокентій Лотоцький, ЧСВВ, о. Мирон Панчук, Сестри зі школи св. Миколая, генеральний консул Віктор Кирик з дружиною і представники наших фінансових установ.

Програмою вечора провадила мґр Богданна Доміно, голова Матурального комітету. Вечір почався входом на залю вчителів, директора школи мґр Надії Л. Хойнацької, мґр Ірини Гаєцької, опікунки кляси і абітурієнтів, які під музичний супровід д-ра Яна Хойнацького зайняли свої місця при почесному столі. Згодом залунала мелодія студентського гимну „Ґаудеамус іґітур", з додатковою стрічкою про Україну.

Б. Доміно відкрила цей вечір вітальним вступним словом. Вона зложила всім абітурієнтам ґратуляції за їх працю, закінчену матурою, та побажала добрих успіхів на нових дорогах їхнього життя.

Абітурєнт Ярема Гриневич, котрий зайняв друге місце при матурі, склав привіт і подяку батькам і учителям від своєї кляси. Він дав гумористичний нарис кожного абітурієнта і спомини про минулі роки навчання. Після його слова, кожний з абітурієнтів підступив до своїх батьків з квітами і словами подяки за труд і опіку, котру вони вложили під час 11 років.

Передачу „Свічечки освіти" перевів абітурієнт Йосиф Сабір. Матуральну клясу репрезентували: Аля Бискош, Богдан Василик, Адріяна Кашуба і Ярослав Соневицький. Вони передали „Свічечку" студентам 19-ої кляси, а це були: Андрій Балух, Діяна Вруська, Ліда Галицька і Олена Дрозд.

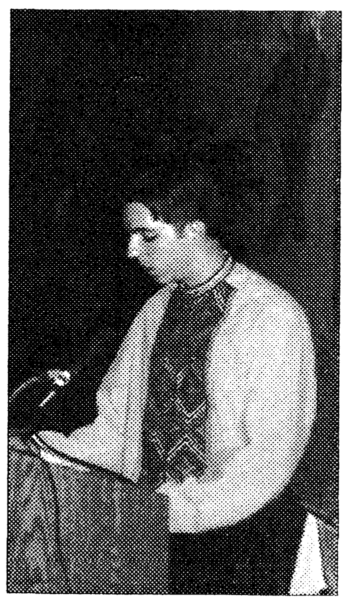
Преосвященний Владика Іннокентій перевів молитву. Почалася вечеря, котру справно подавали учні 10-ої кляси.

По вечері виголосила слово директор „Рідної Школи" мґр Н. Л. Хсйнацька. Вона побажала абітурієнтам успіхів і пригадала, щоб вони продовжували навчання в університетах, не забули своєї рідної мови і все пам'ятали, що вони є дітьми славного українського народу.

Д-р Зенон Форович, голова Управи Т-ва „Рідна Школа", ґратулював абітурієнтам і побажав багато щастя і успіхів у житті. Він також зложив велике признання директорові школи мґр Хойнацькій за невтомну працю, котру вона виконує з такою посвятою, і вручив її букет квітів в імені Управи.

Мґр Ірина Гаєцька, опікунка матуральної кляси, висловила ґратуляції і прощальні слова до абітурієнтів. Після цього учительський склад матуральної класи: мґр Гаєцька, вчительки Маруська і Климчак, на чолі з директором мґр Хойнацькою урочисто вручили абітурієнтам дипломи зрілости. Їх отримали: Аля Бискош, Богдан Василик, Христина Вовчук, Ярема Гриневич, Софія Джансон, Богдан Доміно, Андрея Кавка, Адріяна Кашуба, Маркос Тарас Лушпинський, Наталія Любічіч, Олександер Мельник, Адріян Пик, Святослав Пилипчак, Анетка Поливка, Таня Присташ, Йосиф Сабір, Таня Соболь і Ярослав Соневицький. Абітурієнти також одержали фото-таблььо і золотий тризуб в подарунку від батьків на пам'ятку цієї важливої події.

Привіт абітурієнтам виголосив Владика Лотоцький. Він наказував і просив, щоб вони зберігали віру і національні традиції, йшли шляхом своїх предків і батьків. Генеральний консул В. Кирик сказав, що він радий і гордий, що тут вчаться в рідній мові і колись поможуть Україні. Також вітав абітурієнтів директор каси „Самопоміч" Віктор Войтихів. Він роздав ґрадуантам сертифікати і вручив директорові чек для школи на суму 2,500 дол. Директор Банку „Певність" Юрій Кавка передав привіт і ґратуляції абітурієнтам і також передав чек на суму 500 дол. на школу директорові мґр Хойнацькій.

Я. Гриневич.

Т-во „Рідна Школа" є дуже вдячна за підтримку наших фінансових установ. Їх щедрі датки улегшують провадення невтомної праці — виховання нашого молодого покоління в українському дусі.

Прощальне слово виголосила першунка Христина Вовчук. В ньому вона підкреслила, що завершення знання матурою — це був великий осяг для наших абітурієнтів, котрі вже є другим або третім поколінням в Америці. Вона також сказала, що дальшим обов'язком наших абітурієнтів є повернутися і працювати у своїй громаді. Мґр Б. Доміно зложила найщирішу подяку учителям матуральної кляси, що з такою любов'ю і посвятою старалися передати всестороннє знання нашим діям. Учителями матуральної кляси були: директор мґр Хойнацька — учителька історії, мґр Гаєцька — учителька географії, Мурська — учителька літератури, і Климчак — учителька мови і культури. Абітурієнти приступили до кожної з них з квітами і вручили кожній картину, намальовану мистцем Юрієм Віктюком на пам'ятку їх кляси.

Б. Доміно рівнож зложила щиру подяку Матуральному комітетові за вклад в підготування матурального вечора. Тоді директор школи подякувала усум присутнім за участь, учителям за їх працю для нашої молоді і підкреслила, що сьогоднішня матура, то не тільки заслуга чотирьох учителів, а усіх, котрі вчили від дошкілля до 11-ої кляси. Також висловила подяку і признання Матуральному комітетові, голові мґр Б. Доміно, що дуже багато часу і праці вложила, щоб перевести гармонійно і величаво матуральний вечір.

Директор школи св. Миколая Сестра Марія молитвою закінчила офіційну частину свята. На закінчення мґр Слава Джансон перевела показ прозірок з життя наших абітурієнтів — від наймолодших літ до матури. Це дійсно приємний і теплий спомин нашим матуристам і їхнім батькам.

Почала грати музика і всі весело танцювали і забавлялися до пізньої ночі.

Маємо надію, що ця талановитиа група молодих людей після закінчення дальших студій повернеться до своєї громади і активно включиться до праці, щоб продовжувати розпочате діло своїх батьків — затримати свою українську мову, культуру і ідентичність.

Богданна Доміно

ВІДІЙШЛИ • ВІД НАС •

АННА БУЦЄРКА член УНС Відд. 43-го в Рочестері, Н.Й. померла 13-го січня 1997 року на 76-му році життя. Нар. 6-го серпня 1920 року в Ярославі, Україна. Членом УНС стала 1978 року. Залишила у смутку дітей Любу Кап з мужем Віктором, Дарію Остапюк з мужем Волтером і сина Ронама з дружиною Анною; внуків: Марка, Террі, Христину, Андрія і Таню. Похорон відбувся 16-го січня 1997 року на цвинтарі Святого Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ІВАН КІТ член УНС Відд. 173-го Т-ва ім. св. Володимира у Вілмінґтоні, Деп. помер 18-го березня 1997 року на 76-му році життя. Нар. 1920 року в селі Ляцко, Добромиль, Україна. Членом УНС став 1953 року. Залишив у смутку дружину Марію, сина Петра, доньку Олену, невістку, зятя і п'ять внуків. Похорон відбувся 21-го березня 1997 року з церкви св. Миколая на цвинтар Всіх Святих у Вілмінґтоні, Дел.

Вічна Йому Пам'ять!

Петро Щерба, секр.

ЕСТЕР КОБЛОВСКІ член УНС Відд. 282-го Т-ва ім. Непорочного Зачаття у Вилкіс Берри, Па. померла 7-го травня 1997 року на 63-му році життя. Нар. 22-го лютого 1934 року у Вилкіс Берри, Па. Членом УНС стала 1962 року. Залишила у смутку сестру Гелен Кобловскі і Ольгу Федак і Катерину Дорісюк, братів Івана і Василя, племінників і племінниць. Похорон відбувся 10-го травня 1997 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Плейнс, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Мері Болоскі, секр.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Успішні старти українських клюбів за Чаші Европи

Київ „Динамо" — Беррі Тавн АФК, Валія — 2:0

Дніпропетровське „Дніпро" — ФК Єреван, Вірменія — 6:1

Полтава „Ворскла" — „Даугава" Рига, Латвія — 3:1

В середу, 23-го липня ц.р. пройшли ігри першої рунди за дві різні Чаші Европи, в яких взяли участь три українські клюби. В Києві на стадіоні Олімпійський пройшла відбіркова зустріч за вхід до ігор за Чашу чемпіонів, в якій місцевий клюб, чемпіон України „Дніпро", здобув перемогу з чемпіоном Валії Беррі Тавн АФК, вислідом — 2:0. В місті Дніпропетровському фіналіст за Чашу України, відомий клюб „Дніпро" переміг ФК Єреван, Вірменія, висскким вислідом — 6:1. Ці змагання проходили за Чашу УЕФА — Футбольної Федерації Европи.

Успішно задеб'ютував в цій же серії клюб „Ворскла" з Полтави, який здобув перемогу на виїзді в Ризі, Латвія, з місцевим клюбом „Даугава". Відплатні зустрічі між цими суперниками відбудуться в середу, 30-го липня ц.р. Донецький „Шахтар", що здобув у минулому сезоні Чашу України, має визначені ігри першої рунди за Чашу Европи в днях 14-го і 28-го серпня ц.р.

Українські тенісистки в іграх за Чашу Варшави

Дня 23-го липня ц.р. на тенісових кортах Варшави пройшли чергові ігри першої рунди в жіночій групі за Чашу Варшави, в яких учасницями були дві тенісистки з України. Ольга Лігіна, перемогла свою суперницю, Маріон Марушку з Австрії вислідом 6:3, 6:2 і цим самим закваліфікувалася до другої рунди. Друга українська тенісистка, Олена Таркова, зазнала поразки з Крістін Торренс Валєро, Еспанія, вислідом 4:6, 2:6 і цим самим була елімінована від дальших ігор за цю Чашу, з якою є пов'язані грошеві премії для учасниць в сумі — 165.000 дол.

Успішні виступи плаваків України

Недавно пройшли плавацькі змагання т. зв. „Медітеренюм", тобто „Середземноморські", що їх господарями традиційно є міста Монте Карльо, Монако, Барсельона (Еспанія) та Канет (Франція). Ці змагання щорічно збирають найкращих плаваків світу. В цьогорічних змаганнях взяли участь такі відомі плаваки, як Панкратов і Сальков з Росії, Клявдія Полл з Коста Ріки, Сандра Фолькер з Німеччини, Дебурґрейв з Голяндії, Майкл Клім з Австралії і ряд інших. Вперше в історії у цьому році виступили плаваки з України.

Згідно з вислідом, Світлана Бондаренко виграла 50 м. грудним стилем, а серед чоловіків — горілиць Володимир Ніколайчук. Це була перша стадія в Монте Карльо. Крім цього, Бондаренко виграла грудним стилем 200 м. і стала другою в цьому стилі на 50-метрівці. Ніколайчук вийшов другим на 200-метрівці горілиць. Третій визначний український плавак, Денис Силантьєв, вийшов першуном на 100- і 200-метрівках.

В другій стадії, що пройшла в Барсельоні, перемогли знову Бондаренко на 100-метрівці грудним стилем і Ніколачук на 100 м. горілиць. Силантьєв вийшов другим після росіянина Панкратова. А закінчилася ця серія в м. Канеті у Франції. Тут українці здобули дві перемоги і одне друге місце: Бондаренко вийшла перша на 100-метрівці грудним, Силантьєв — 100 м метеликом, Ніколайчук — другим на 100 м горілиць.

Катерина Серебрянська — абсолютна чемпіонка України

На початку липня в м. Симферополі пройшли змагання за чемпіонат України в художній гімнастиці. Як і можна було сподіватися, титул абсолютної чемпіонки України здобула золота медалістка Олімпіяди в Атланті Катерина Серебрянська. Поруч Катерини виступило ряд талановитих змагунок, але жодна з них не змогла справити Катерині серйозної конкуренції. Цим разом в змаганнях бракувало Олени Вітриченко, бронзової медалістки в Атланті.

В багатоборстві писалася Д. Кобець. Як і попередні, цьогорічні змагання в цій ділянці спорту за чемпіонат України показали, що, не зважаючи на економічну крузу, в Україні ростуть надійні кадри — майбутні чемпіони Европи, світу й Олімпіяд.

Збірна Юґославії чемпіоном Европи в кошиківці

Закінчилися Ігри Евро-97 за звання чемпіона в кошиківці, у яких виступала збірна України. У фіналі репрезентація Юґославії перемогла збірну Італії вислідом 61:49 і таким чином здобула Чашу чемпіона. Бронзові нагороди здобула репрезентація Росії, хоча вона претендувала на золоті.

Черговий чемпіонат Европи в кошиківці відбудеться в 1999 році у Франції. Згідно з жеребкуванням збірна України ввійшла до відбіркової підгрупи „С", в якій матиме суперниками Еспанію, Ізраїль, Білорусь, Данію і Англію. Переможець підгрупи автоматично входить до фінальної рунди змагань.

Великий успіх Тетяни Терещук

Взявши участь у чергових легкоатлетичних змаганнях в м. Лінцу, Австрія, Тетяна Терещук здобула перше місце в бігу 400 м. з перешкодами, осягнувши час 54.83 сек. Срібну нагороду здобула Ґудрун Арнардотір, (55,02), Ісляндія, бронзову — Сузан Смит, Ірляндія — (55,26).

Подав О. Твардовський